

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἄσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
φράζεο δῖε Μαχᾶον ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πίνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον
εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἐκαμήδη
θερμήνη καὶ λούση ἄπο βρότον αἵματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.

ὣς εἰπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο
κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο
χαλκῶ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῶ,
στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῶ
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὐρον,
ὥς ὃ γέρων ὄρμαινε δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν
διχθάδι, ἧ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπῶλων,
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
δε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς
νυσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφῆες βασιλῆες
πάρ νηῶν ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῶ
Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδῖον δὲ
εἴρυσαν, αὐτὰρ τείχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλησαν ἀπάσης
ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
τῷ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο
ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὃ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, πτήξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέση ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρῶεσσ' ἀγορεύων
μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
ὦ πόποι ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῶ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὥς περ Ἀχιλλεὺς
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοίμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
τείχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὧ ἐπέπιθμεν
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων
ὀπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται,
ὡς ἐπιμίξ κτείνονται, αὐτῆ δ' οὐρανὸν ἴκει.
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γὰρ πῶς βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέστωρ ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπιπρυμνῆσι μάχονται,
τείχος δ' οὐκ ἔχραιοι τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
ἦ ἐπιπολλὰ πάθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενείφιλον εἶναι
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω πειθώμεθα πάντες.
νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης
ἔλκωμεν, πᾶσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
ὑψὶ δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῆ ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσάιμεθα νῆας ἀπάσας.
οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνά νύκτα.
βέλτερον ὅς φεύγων προφύγη κακόν ἢ ἔάλω.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἄτρεΐδη ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
οὐλόμεν' αἴθ' ὠφελLES ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀνασσεμέν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
οὕτω δὴ μέμονας Τρῶων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧς εἶνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλὰ;
σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο
ὅς τις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτοῦχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοσσοῖδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες·
ὅς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
νῆας εὐσσελμούς ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἔτι μάλλον
Τρῶσιν μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχῆσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλα δ' ἐλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἐνθά κε σὴ βουλή δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ὦ Ὀδυσσεῦ μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
ἀργαλήη· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
νῆας εὐσσέλμους ἄλα δ' ἐλκέμεν υἱας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἶη ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἶη.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
ἐγγὺς ἀνήρ· οὐ δηθὰ ματεύσομεν· αἶ κ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος
οὔνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
οἶκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἵππότης Οἰνεὺς
πατὴρ ἐμοῖο πατήρ· ἀρετῆ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μένει, πατήρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
πλαγχθείς· ὡς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἄδρηστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
ἐγγχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἔτεόν περ.
τῶ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον ὃν κ' ἐὺ εἶπω.
δεῦτ' ἴομεν πόλεμον δὲ καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη.
ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος
ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται·
ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἱ τὸ πάρος περ
θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρά σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῶ φωτὶ εἰοικῶς,
δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρεΐδη νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί.
ἀλλ' ὃ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δὲ ἐσιφλώσει·
σοὶ δ' οὐ πῶ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ὡς εἰπὼν μέγ' ἄυσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ

καρδίη, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἦρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
σταῖσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαίρε δὲ θυμῶ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῶ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη
ὄππως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή
ἐλθεῖν εἰς Ἰδην εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
ἢ χροῖῃ, τῶ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρὸν τε
χεύη ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι.
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἦφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
κλιῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν·
ἔνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς.
ἀμβροσίη μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἴκετ' αὐτμή.
τῶ ρ' ἢ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράτος ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἔανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
ζώσατο δὲ ζώνη ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυίη,
ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεᾶων
καλῶ νηγατέω· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον
βῆ ρ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπε·
ἦ ρά νύ μοι τι πίθοιο φίλον τέκος ὅττι κεν εἴπω,
ἦέ κεν ἀρνήσαιο κοτεσσαμένη τό γε θυμῶ,
οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσι ἀρήγεις;

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἦρη πρέσβα θεᾶ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.

τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἦρη·
δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἱ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον

δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
τοὺς εἴμ' ὄφομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ.
εἰ κείνω ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.

τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.

ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα δέ οἱ θελκτῆρια πάντα τέτυκτο·
ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἦ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ
ποικίλον, ὧ ἔνι πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς.

ὧς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῶ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινὴν
σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόνετα
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
ἐξ Ἀθῶω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος.
ἔνθ' Ὑπνώ ξύμβλητο κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὑπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυες, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν
πεῖθει· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἦματα πάντα.
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῶ
αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεὶ
χρῦσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
τεύξει' ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἦσει,
τῶ κεν ἐπισχοίης λιπαροῦς πόδας εἰλαπινάζων.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος·
Ἥρη πρέσβα θεᾷ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο
ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετᾶων
ῤεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῤέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίου ἄσσον ἰκοίμην
οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
ἤδη γὰρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ
ἦματι τῶ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.

ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ
ὄρσαο ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
καί μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας
νόσφι φίλων πάντων. ὃ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε
ρίπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ζήτει· καί κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντω,
εἰ μὴ Νύξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
τὴν ἰκόμην φεύγων, ὃ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ.
ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἔπνε τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς;
ἦ φῆς ὡς Τρώεσσι ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο παῖδος ἑοῖο;
ἀλλ' ἴθι, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
δώσω ὀπιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν.
[Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἰμείρεαι ἦματα πάντα.]

ὡς φάτο, χήρατο δ' Ἔπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
ἄγρει νῦν μοι ὄμοσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
χειρὶ δὲ τῆ ἑτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
τῆ δ' ἑτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
μάρτυροι ὡς οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἦματα πάντα.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὄμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς ὑποταρταρίους οἱ Τιτῆνες καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
τῷ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἰμβρου ἄστν λιπόντε
ἠέρα ἐσσαμένω ρίμφα πρήσσετε κέλευθον.
Ἰδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη.
ἔνθ' Ἔπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι
εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἦ τότ' ἐν Ἰδῆ
μακροτάτη πεφυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἴκανεν·
ἔνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν
ὄρنيθι λιγυρῆ ἑναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδι.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἰδῆς ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίης.

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·

ἔρχομαι ὄψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ἵλκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἷ με σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
τοὺς εἰμ' ὄψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ.
ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖη πολυπίδακος Ἴδης
ἔστᾱσ', οἷ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ
οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ἵλκεανοῖο.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἥρη κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπέιομεν εὐνηθέντε.
οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' δε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
οὐδ' ὀπότη' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
ἢ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
ἢ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
ἢ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν·
οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
ὥς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῆσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
πῶς κ' εἰ εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετᾶων
εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῶ,
ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
ἐνθ' ἴομεν κείμενοι, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνή.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἥρη μήτε θεῶν τό γε δεῖδιθι μήτέ τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρῦσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελίος περ,
οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.

ἢ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δια φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργε.
τῶ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο

καλήν χρυσεΐην· στυλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
ὑπνῶ καὶ φιλότῃ δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος ὕπνος
ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ·
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάον ἐπάμυνε,
καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυθ' ἀπερ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι.

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι καὶ δ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἔκτορι νίκην
Πριαμίδη, ἵνα νῆας ἔλη καὶ κῦδος ἄρηται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται
ἔσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
Ἔκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
ὅς δέ κ' ἀνήρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,
χείροني φωτὶ δότῳ, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δῦτῳ.

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ
Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε' ἀμειβον·
ἔσθλα μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείροني δόσκεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ
εἴκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαὶ λευγαλή, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἀνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἔκτωρ.
δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ,
ἦτοι ὁ μὲν Τρῶεσσιν, ὁ δ' Ἀργεῖοισιν ἀρήγων.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον
ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ·
οὔτε πυρὸς τόσσός γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο
οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
οὔτ' ἄνεμος τόσσόν γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
ὄσση ἄρα Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνῇ

δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
τῆ ῥα δύω τελαμῶνε περί στήθεσσι τετάσθην,
ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
τῶ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χῶσατο δ' Ἴκτωρ,
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκύ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν
πάρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰείρας
στήθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρήης,
στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περί δ' ἔδραμε πάντη.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖς
πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίγνεται ὁδμή
ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται
ἐγγυῖς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός,
ὡς ἔπεσ' Ἴκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησι·
χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱῆς Ἀχαιῶν
ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμείας
αἰχμάς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι
Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ Διὸς Ἀγήνωρ
Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
ὠκέας, οἱ οἱ ὀπίσθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἱ τὸν γε προτὶ ἄστρῳ φέρον βαρέα στενάχοντα.

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο
Ζάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, κὰδ δὲ οἱ ὕδωρ
χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
ἐζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἴμ' ἀπέμεσεν·
αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῶ δὲ οἱ ὅσσε
νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.

Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἴκτορα νόσφι κίοντα
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχύς Αἴας
Σάτνιον οὐτάσε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
Ἴηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
Ἴηνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθῶν
οὐτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμίνην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον
υἷον Ἀρηιλύκοιο, δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·
οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοίδαο
χειρὸς ἀπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἶω
αὐτῶ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἕϊδος εἶσω.

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαίφροني θυμὸν ὄρινε
τῶ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶς αἶξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῶ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ ἀυχένος ἐν συνεοχμῶ,
νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλῆ στόμα τε ῥῖνές τε
οὔδει πληντ' ἢ περ κνημαὶ καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
φράζεο Πουλυδάμα καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες
ἢ ῥ' οὐχ οὔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο
ἢ πάϊς· αὐτῶ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκει.

ἢ ῥ' εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμὸν.
ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὔτασε δουρὶ
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὃ δ' ὑφελκε ποδοῖν.
τῶ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἀπειλάων ἀκόρητοι
οὔθην οἰοσὶν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς
ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' δε κατακτενέεσθε καὶ ὕμμες.
φράζεσθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
ἔγχει ἐμῶ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποινη
δηρὸν ἀτίτος ἔῃ· τῶ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαίφροني θυμὸν ὄριεν·
ὀρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
Πηνελέω ἀνακτος· ὃ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα
υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
τῶ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα.
τόν τὸθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
ἐκ δ' ὤσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρό
καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας
ἀμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
ἀυχένα μέσσον ἔλασεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
ἦεν ἐν ὀφθαλμῶ· ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχῶν
πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα·
εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·

οὐδὲ γὰρ ἦ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσειται, ὁππότε κεν δὴ
ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος ὕρτιον οὔτα
Γυρτιάδην Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπείγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
οὐ γὰρ οἶ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.